

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	v upravnosti prejemam:	K 22—
celo leto	12—	celo leto	11—
pol leta	6—	pol leta	550
četr leta	2—	na mesec	190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (I. nadstropje na levo), telefon št. 34.

Država v stiski.

Lepe stvari smo izvedeli v zadnji seji poslanske zbornice, ko je finančni minister dr. Bilinski predložil svoj proračun in ga pojasnil v ekspoziciji, razovedajočem vso velikansko mizerijo državnih financ.

Proračun izkazuje **primankljaj-ja 42 milijonov**. Toda to je le primankljaj proračuna samega, ne glede na to, da je več novih potrebščin, ki znašajo skupaj 27 milijonov in za katere tudi ni pokritja. S temi novimi potrebščinami vred znaša primankljaj proračuna samega **69 milijonov**.

To je že preklicano lepa sveta. A pride še lepelj! Za investicije je potrebno **109 1/2 milijona**, ki pa sploh niso postavljeni v proračun in ki jih hoče vlada dobiti s posojilom. Povrh vsega tega pa potrebuje država še celih **216 milijonov** novega posojila, največ za vojaške namene.

Uvaževati je pri tem, da je vladuza pokritje stroškov za aneksijo najela že mnogo denarja in da je tudi že izčrpala prebitke, ki jih je imela v prejšnjih letih.

Država, ki ima v proračunu samem 69 milijonov primankljaja, ki je porabila že vse svoje rezerve, ki je napravila že mnogo dolga in hoče sedaj napraviti še za celih 326 milijonov novih dolgov, tako država je pač v veliki, v strašni stiski.

Austrijska mizerija pa ni samo finančnega značaja. Notranji in zunanj položaj države je ravno tako žalosten in obopen, kakor njen finančni položaj. Konflikt med Madžari in med kromo — boj med narodnostmi in tostranski državni polovici, pešanje trgovine in obrtnosti, neznašna draginja živil, vse to je ustvarilo razmere, ki so na škodo ne le veljavni in ugledu države, marveč tudi slabe njene moći in oškodujejo njen kredit.

K vsemu temu pa pride še zunanjopravnični položaj. Prav te dni je ruski car napravil obisk italijanskemu kralju. Potoval je v Racconigi pri Turinu, a napravil je velikanski ovinek, samo da ni stopil na austrijska tla. Pot skozi Avstrijo je skor za dve tretjini krajsi, nego oni ki ga je napravil car, a vendar to ni prišlo v poštev. Če se ruski car že ni hotel sestati z avstrijskim cesarjem, bi se bil tega lahko ognil, pa vzhod temu potoval čez Avstrijo. A še tega ni maral. To je pač demonstracija proti Avstriji, jasen in nedvoumen

izraz silnega in nepremostnega nasprotja.

Ni dvoma, da se je na sestanku ruskega carja z italijanskim kraljem dogovorilo marsikaj takega, kar je za avstrijsko državo skrajno neugodno. Občna sodba vseh političnih krogov je, da je Italija samo še nominelno članica trozvezje, sicer pa da je prisotila zvezni Angleške, Rusije in Francije. S tem je ravnovesje med velikimi silami evropskimi uničeno.

Vsakdo ve, da je to sad prenagljene in nempremisljene aneksije. Z aneksijo je Avstrija samo premenila pravni naslov svoje posesti, dala je le novo ime posesti, ki jo je že imela 30 let v rokah, a plačala je to drago. Aneksija ji je provzročila skoro pol milijarde stroškov, ki je nakopala smrtno sovraščvo Rusije, Srbije in Črne gore in jo spravila v posebno odvisnost od Berolina.

Danes, po obisku ruskega carja pri italijanskem kralju sta Avstrija in Nemčija popolnoma izolirani v Evropi. Nikjer nimata nobenega prijatelja in obe sta v velikih finančnih zadregah. In to prijateljstvo med Berlinom in Dunajem je tako, da se človek nehote zamisli nazaj v ono dobo, ko je bilo med Berlinom in med Varšavo najtesnejše prijateljstvo, dokler ni pruski kralj provzročil — razdelitve Poljske.

Naša država je v politični in finančni stiski, v kakršni že pol stoletja ni bila.

Vabilo

občni zbor

političnega društva „Vođnik“,

ki bode

v soboto, 30. t. m. ob 7. uri zvečer
pri „Moharju“ v Ščukt.

Po očtem zboru se vrši istotam
ob 8. uri

shod

Na shodu poročata deželnih odbornik dr. Ivan Tavčar in državnega poslance župan Ivan Hribar.

Radi važnosti prosi zanesljive udeležbe

čebel društva „Vođnik“.

LISTEK.

Ob študentu.*

Vladimir Levstik.

Nad močvirjem so sivele skale; in onstran bičevja je stal gozd, temna silueta v vlažnem jutranjem zraku.

V skalah so bili domovi: tuinjam luknja, izgrevena v razpoki, izpopolnjena z gručami in drobnejšim kamenjem. Pred vhodi so ležale čepinje, kosti in odpadki piče, le redkokje pa orodje in orožje — sekira in kopja iz rezil iz krema in zelenkastega kamna — ki so jih prebivalci skrbno čuvali v zatišju domačij.

V tej naselbini je živel pač to ljudi...

Izza grmovja je prihajal neprijeten vonj po prebavljeni divjačini.

S skljuceno glavo se je prikazala med vhodom tistega doma, ki je ležal na najlepšem mestu, najblíže vodi in stezi v dolino, in v najprijetnejšem dosegu solenčnih žarkov — mlada, še nedotaknjena človeška samica. Morda je sopla hrepeneči veter petnajste pomlad.

Vzravnala se je; bila je visoke

postave, krepkih udov in vabljuva za oči. Pogled ji je žarel v zdravem glasu veselja; obrvi so bile košate, a po licih, zarjavelih v svetlini, kakor od tolste pojedine, skoraj ni bilo las. S temena so ji padali globoko na hrbot, mehki in kakor da težki od svoje vznemirjavajoče teme; zdaj jih je dvignila z roko, zavila jih s tremi obrati ter jih zateknila z dolgimi ribjimi kostmi.

Ko se je pričela vzpenjati po ozkih kamnati stezi, ki je vodila k studencu, ji je bilo prijetno gibati prožne noge in primahavati z rokami, da je šla jutranja luč z božanjem po vseh igrajocih mišicah. Opoina je bila ta snažna, mlačna luč: kopale so se v nji napete grudi, ki so se rahlo in dobrodejno premikale med hojo, hrbot, okrogla bedra in široka, obetajoča bok, kjer je bilo številne drobnih, temnih las, gostečih se navzdol, da se je svetilo iz njih le koleno in stopalo, široko, sila pripravno za krepko korakanje po težnavi zemlji.

Tema neba se je bila zdavnaj izpremenila v svetlo, skoraj izginjajočo barvo, ki ni bila črna, niti sivasta, opoldne kadar se je zgostila, je bila podobna barvi tistih dolgozvončastih evertlic, ki so rastle pred domom. Daleč, daleč je kopnel krov, megličast pas tik nad poljanami, napol že na zemlji. Veter je bil nekoliko rezek, poln

dišave zelišč, in čim huje se je ovijal telesa, tem prijetnejne in tem bridkeje se je hotelo nečesa neznanega, hotelo se vsej krv, vsemu želenju. Glasovi zverjadi so sekali in grebli po vzdahu, ptiči so kričali z negrdimi, skoraj razumljivimi glasovi; in visoko nad glavo je stala velika ptica, in zdaj se je zdelo, da je poginila v razprostrosti kril ter padla na zemljo kakor kremen, izstreljen iz frače. Mlada samica je oskalila zobe; vedela je, v tem trenotku je drobna ptička tam spodaj v dolini pre stata zvrgeleti.

Studenc se je šumel nedaleč; zdele se je vlažnejše v tej bližini vode.

Samica je začutila kakor hipen in buren napad radosti; v zavesti moči se je razposajeno udarila z dlani po bedrah, da je plosknila na glas. Pomisliha je, bivše slike so se obnovile... Da, preden je legla spat, jo je še bolela glava, in ostalo, in vse kakor vedno, ko se je obračala luna; ali zdaj je bilo zopet dobro, sladko se je zdelo živeti, in z veseljem se je spomnila bivolovega stegna, ki je čakalo doma, lovski plen bratov in očeta, pripravljeno, da uteši glad.

Studenc se je penil čez debele skale, obraščene s temnim mahom, cel majhen slap. In slap se je izlival v tolmin, ki je bil tudi teman, ne brezbarven kakor voda ponavadi.

Samica je pokleknila na široko ploščo ob robu, sklonila se, da se je napela prožna koža nad pleči in hrbiččem, ter si izprala zadnjo zaspalom iz oči. Nato — pri kraju je bila voda plitkejša — je spustila dlani do mehkega peska, sklonila se še nežne ter pričela srebatini z dolgimi, hlastnimi, krepčajočimi pozirki. Voda je imela prijeten okus po mahu.

In slap je šumel in lovil vse druge glasove, tako da je bilo zares in gotovo: nikjer naokoli ni živega bitja, živ je samo ta slap in drhteči tolmin; in živ je tisti mogočni On, ki stoji na nebu, en sam ogenj, in dejane luč v gorkoto in blagoslovljajo zemljo, da raste vse, kar je: tisti silni, neumrjoči On, ki gori v višavi ter gleda svoj obraz poleg njenega v gladinu tolmina.

Napojena, se je obrnila, še vedno kleče ter hotela razprostreti roke v češčenje; takrat se je ustavil njen pogled na senci človeške postave. Dvignila je odi in videla krepkega, mladega samca, ki je ždel na skali ter jo nepremično prodiral z žarečimi očmi.

Zopet, in silno ko nikdar, jo je pretresla tista skoraj sladka groza, s katero se je vedno umikala zagotvenemu ogaju sančevih oči. Zganiča se je, da bi bedala; tisti hip se je zganil tudi samec in privstal, oprt na pravo roko, in samica je obidela

Ako zagrebški proces primerjamo z revolto nemških sodnikov na Češkem, s protičeškimi zakoni, pravkar sprejetimi v štirih deželnih zborih nemških provinc Cislajtanje, in ako primerjamo s sistematičnim hujskanjem proti češki narodnosti na Dunaju in v Budimpešti, ki mu je v odkriti namen, da bi za hrvatskimi Srbi postavili na obtožno klop po istem načinu Čehe in Slovence — potem se moramo batiti, ne radi sebe, ker so Slovani vajeni trpljenja za svoja sveta prava in doprinasičati žrtve za svoje ideje — temveč radi bodočnosti te države, ki so si jo Slovani vedno predstavljali kakor trdnjava svobode vseh narodov, sestavlajočih to državo.

Iz provokatornih glasov, ki se javljajo z Dunaja in Pešte, morajo Slovani te države uvidevati v naprej, da se bo proti nam snoval, kak nov čin neprrijateljstva in mržnje. Ako oni pozivajo, da se Čehom in Slovencem mora storiti po vzoru zagrebškem, nam napovedujejo s tem, da store slične korake ka našemu narodnemu razvojenju, razdrobljenju in oslabljenju, kakor so bili storjeni proti hrvatskim Srbom, katerim so šteli v zločin tudi to, da uporabljajo svoje narodno ime, svoj prapor in da se ne odrekajo svoje krščanske vere, ki ima pri njih naroden značaj.

Po zagrebškem zgledu se tudi drugi Slovani te države morajo praviti na skrajne perzekucije. V nedaljnem času bodo preganjali Moravčane, Šlezijce in Gornje-Avstrijce, ki se imenuje Čeha, Štajerca, Koroča, Goričana, Kranjca, Istranca, ki se nazivlja Slovence, Dalmatince in Istrane, ki se nazivlja Hrvate, a obenem ti naši neprrijatelji sami izmišljajo lažiimena za Slovane, ki se nečejo ločiti od velike narodne celote.

Z ozirom na to se morajo Slovani pravočasno postaviti v bran proti nasilju svojih sovražnikov; a pred vsem morajo njihove težnje iti za tem, da v vsakem posamičnem njihovem plemenu prešine mase do globin narodna zavest in da se ujedinijo in konsolidirajo, ker samo tako se jim bo možno ubraniti grozne nevarnosti, ki grozi njihovi narodnosti, in bodo mogli vstrajati v težkih izkušnjah, katerim so izpostavljeni.

Založen in brezadosten, poln očitnih napadov in skritih vab in spletek je v tej dobi položaj slovenskih narodov in tej državi, a reči ne bomo mogli, da nismo bili opozorjeni na to. To svarilo nam je zaklical

zagrebški proces in mi smo je slišali. V tem leži njegov pomen za Slovanstvo.

Ali niti ti žalostni vtisi, ki jih je vzbudil v nas zagrebški proces, niso brez vsake primesice radosti. Zanosno veselje se vzbuja v nas, da je hrvatsko - srbska koalicija ostala nedotaknena, da je, še bolj silna in nerazrušljiva, izšla iz silnega ognja te izkušnje. To nam je v radost, tolažbo in vspodbudo. In ta fakt, ki najsi naj ne priča o narodni zavesti in značnosti bratov Hrvatov, proglašamo mi za velik napredok in uspeh slovanske misli v tem letu.

Napredno gospodarsko društvo za Šentjakobske okraje

priredil

danes v četrtek, 28. oktobra
ob 8. zvečer

Javno društveno zborovanje pri „Rastoharju“ na Karlovški cesti.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o delovanju deželnega zabora
- Poroča dež. poslanec dr. Ivan Tavčar.
2. Razno.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Državni zbor.

4. plenarna seja.

Dunaj, 27. oktobra. Zbornice je danes izvršila volitve in odseke in je potem nadaljevala draginjsko razpravo. Vloženih je bilo zopet mnogo predlogov, med njimi predlog posl. Sylvester, glede poslovnega jezika zbornice. Vloženih je bilo tudi več interpelacij; interpeliral je med drugimi posl. Wastian glede »preganjanja Nemcev od strani Slovencev na Sp. Stajerskem. Konference.

Lunaj, 27. oktobra. Za jutri je povabil min. predsednik nemške voditelje na konferenco. Sporočil jim bo svoje načrte glede rešitve sedanja krize. V petek bodo imeli pri Bienthalu konferenco slovenske stranke; Slovenska Enota ima jutri sejo, da se pripravi za to konferenco.

V soboto se bo v ministrskem svetu odločevalo o značnih jezikovnih naredbah, nakar bota odstopila oba češka ministra. Zato se bodo predstojecje konference bavile tudi s situ-

kakor privezana, s srdom na ustnicah, dočim se spodaj ob sreču ženabiral presnuljivi jok strahu.

acijo, ki nastane po demisiji dr. Bräfa in dr. Záčka.

Korespondenca »Zentrum« javlja, da je min. predsednik že danes sprejel med drugimi tudi posl. Glabinskega in Šusteršča. Namen vseh teh konferenc je najti sredstva, s katerimi bi se razmirev v zbornici in na vladnih sedežih stabilizirale. Dobro poučeni parlamentarci trdijo, da se ne misli na uradniški kabinet, ker bi tak kabinet nikakor ne boljšal položaja in bi od njega ne imela niti redžava niti zbornica nobenega dobička; kajti kabinet bi ne mogel razpolagati z zanesljivo večino v vrhu dosege državnih potreb.

Seja klubovih načelnikov.

Dunaj, 27. oktobra. Seja klubovih načelnikov je sklenila, da bota jutri in pojutrušnji daljši seji, zato pa bo seja v soboto kratka. Prihodna seja bo potem šele v sredo. Socialno zavarovanje in zakon o trgu pomembnih se bota izročila odsekom brez prvega čitanja. Gleda ostalih predlog se bo Slov. Enota izrazila svoje prihoni svoji seji.

Ogrska kriza.

Budimpešta, 27. oktobra. Seja klubovih načelnikov je sklenila, da bota jutri in pojutrušnji daljši seji, zato pa bo seja v soboto kratka. Prihodna seja bo potem šele v sredo. Socialno zavarovanje in zakon o trgu pomembnih se bota izročila odsekom brez prvega čitanja. Gleda ostalih predlog se bo Slov. Enota izrazila svoje prihoni svoji seji.

Carjevo potovanje.

Poznanj, 27. oktobra. Car je ob 8. zjutraj dospel sem in se je po petih minutah odpeljal dalje.

Milan, 27. oktobra. Urednik »Corriere della sera« je imel pogovor z ruskim poslanikom v Rimu, knezom Dolgorukim, ki je povdarjal, da carjev obisk ni imel agresivnega značaja. Dokler ne bo avstrijska politika na Balkanu stremila za kakimi novimi povečanji, ni nobene nevarnosti za mir.

Zhodna Azija.

Knez Ito.

Paris, 27. oktobra. Dosedanje preiskave so dograle, da gre pri atentatu na kneza Ita za delo onih zarotnikov, ki so v marcu t. l. umorili japonskega diplomatskega agenta Stevensa. V Tokiju imajo baje obširen material, da bodo lahko celo zaroto zasedovali.

Zarota v Koreji.

London, 27. oktobra. »Morningpost« javlja iz Tokia: Vlada je odkrila obširno protijaponsko zaroto v Koreji. Dozdaj je bilo že nad 100 oseb arrestriranih, med njimi guverner v Kanghvi.

Somšljeniki! Naprednjaki!

Vabilo

na

SHOD

narodno-napredne stranke

ki bode

Meščani! Naprednjaki!

Vabilo

SHOD

narodno-napredne stranke

ki bode

v nedeljo, 31. t. m. ob polu 9. dop. ob lepem vremenu v parku pred gradom, v slučaju slabega vremena pa v »Sokolovi« dvorani v Metliku.

Dnevni red:

1.) Poročilo o političnem položaju in delnozborskem zasedanju. Poroča dež. poslanec Fran Vižulkar.

2.) Organizacija narodno-napredne stranke. Govori dr. Gregor Jerjav.

Meščani je okoličani, pokazite svoje napredno lice in pride vse na shod!

Ob 3. pop. se vrši velik shod v Gradcu.

Izvrš. odbor nar.-napredne stranke.

Dnevne vesti.

+ Shodi narodno-napredne stranke na deželi delajo klerikalcem že velike skrbi in srd jih razjeda tako, da bljujejo že sam strup. Kar si more od evička razgreta fantazije izmisli zabavlje, pa naj so še tako fantalinske in otroče, vse jih stresa »Slovenec« okrog sebe. Kadar se nasproti ježe, je to vselej dobro znamenje za napredno stvar, kadar nasprotnikom zmanjka humorja, tedaj je vselej brez dvoma, da naprednjaki dobro delajo. Shodi narodno-napredne stranke spodkopavajo stebre klerikalizma na kmetih in vsak shod rodi svoj sad. Ali ni bil dr. Krek tisti mož, ki je svoj čas pisal, da so klerikalci začeli svoje delo na kmetih s shodi in da so shodi rodili obilen sad, tudi če je bilo samo pet poslušalcev? Shodi napredne stranke so že zdaj vse drugače obiskani kakov klerikalni shodi in »Slovenec« se zaman trudi, da bi zmanjšal njih pomem in njih uspehe. Naj bo prepričan, da bo napredna stranka vztrajno in sistematično nadaljevala s shodi v svetu, da spozna vsa dežela to izprideno stranko in njen početje.

+ Deželna električna centrala s Pavšlarjevimi vodnimi silami je za enkrat vzel prav žalosten konec. Klerikalci in Pavšlar so že pili na medvedovo kožo. Tomaž se je že videl kot milijonarja in bogato plačnega direktorja deželne električne centrale, a vse je šlo po vodi. Ti preklicani liberalci so ves projekt pokopali in dež. zbor ni nič več dovolil kot nekaj kronic za študiranje vprašanja o vodnih silah. Za Lampero, ki je referenta o tej stvari je bil to velik poraz in zato je Lampe hud kar se da, hud da se vse kadi, kadar ga kdo spomni na to stvar. Zdaj je dr. Tavčar na vrsti, da je Lampe hud nanj. Pa nič ne pomaga. Resnica ostane resnica in naj je Lampe še tako hud.

+ »Za vas, za vaše žene in otroke gre, izprazniti vam hočejo vaše žepe, oropati hočejo našo Ljubljano in jo oguliti do kosti«, tako je dejana shodu v Trnovem dež. posl. dr. Ivan Tavčar. Sentjakobčanje, to velja tudi vam, to velja celemu mestu. Gospodarsko napredno društvo za šentjakobske okraj priredi danes zvezcer javno društveno zborovanje pri Rastoharu na Karlovški cesti, da tako priliko šentjakobskim davkoplăcevalem, da slišijo sami na lastna ušesa poslanca ljubljanskega mesta g. dr. Ivana Tavčarja, kak uda-

in mu pomagala. Nato se mu je zrušila k nogam ter jih objela s tihim jokom brezmejne udanosti.

Sameca je prešinilo kakor žar. Planil je pokoncu, njo ob sebi, grud ob grudi.

»Eva!« so se polglasno zgenile njegove ustnice.

»Adam . . . je šepnila ona tih: jedva je zasišla glas.

Eva! — Adam . . . Tako pišejo Hebrejci; v njenem jeziku je slovelo drugače.

Nato je šla z njim, podpiraje ranjenca z rokami, v daljo, kjer je domoval; od tiste ure je bila ona žena njegova, od tiste ure je bil on njen mož.

Ko se je čez milijon pomladni vrnil isti, da je bil studentec zdavnaj usahnil, močvirje se je bilo posušilo in gora znižala v gričevito ravan. Tam je stal grad s prekrasnimi sobami, po njem je hodil mladi gospod v židanu skupini in s temkim mečem ob strani. Žalosten je bil mladi gospod, stopal je okrog mize in razsipač cvet ovence vrtnice, in nato je vzel pistolo, sedel k oknu ter se ustrelil v glavo, ker mu napudrana, pobarvana in naparfurnljena samica, ki jo je ljubil, ni dovolila poljuba svojih karminov polepšanih ust . . .

Bratove oči so gledale naprej, kajti pot je bila strma in trebalo je premeriti sleherni korak. Takrat je samica izdrla izza njegovega pasu nož iz ostrega kremena ter mu ga zapokala v levo stran.

Bratove roke so se razklenile. Zastokal je, krik mu je utonil v kravni peni, prevračal se je na zemlji semintja, s trebuha na hrbet, in obležal.

Mlada samica je tekla nazaj.

Pred studencom je klečal on,

njen samec, ter si izpiral rano na glavi. Samica je pokleplnila k njemu

rec hodoje klerikalci zadati nači napredni Ljubljani. Pokoncu, Šentjakobčanje! Komur je mar za samega sebe, ne bo manjkal na današnjem shodu. Za nas, za naše žene, za naše otroke gre! Vsi na to zborovanje in pokažimo, da smo možje, da se ne damo odreti pri živem telesu!

+ Sapo zaprl. V našem listu priobčena članka dež. poslanca V i žnika na kralja o veljavnosti volitev v dolenjskih in notranjskih mestih so klerikalci kar sapo zaprl. Nič enega stvarnega argumenta ne morejo navesti proti Višnikarjevim dokazom. Kar je stvarno nepoštino se pač ne da pobijati. Zato se je »Slovenec« v rešitev blamiranega dr. Pegana, ki so ga klerikalci že sami do graliti, zadovoljil z nekaterimi zabavljicami, kakršne je slišati okoli polnomoci pri fajmoštru. Sapo zaprl je Višnikar klerikalcem in s svojimi članki juristično dokazal, da je bilo nameravano razveljavljenje Višnikarjevega in Lenarčevega mandata res navadno lo povrstvo in da so klerikalci res hoteli naprednjakom dva mandata ukraščati. Ce se se vzlike temu napredni poslane v državni zboru s takimi ljudmi vsecli k eni mizi, je to pač stvar okusa, a odkrito povemo, da mi ne razumemo, kako je bilo to mogoče.

+ Finančni ravnatelj Kliment, ki so ga klerikalci spravili v Ljubljano, da s tem preprečijo imenovanje kakšnega slovenskega uradnika za finančnega ravnatelja, je po zatrdilu »Slovenčeve« gospode dober Slovan, Ceh iz Moravcev. Sprva, ko je prisel semkaj v Ljubljano se je res držal nekamo rezervirano. Ko pa je uvidel, da mu klerikalci prav nič ne zamerijo, ako pokaže svojo pravo barvo, je jel marljivo zahajati v kazino. Sedaj ga je lahko videti vsak dan popoldne, kako demonstrativno sedi pri caktu kazinske kavarne. Ta ke »slovenske« uradnike vlačijo klerikalci v Ljubljano, samo da preprečijo, da bi ne bili na boljša mesta imenovani Slovenci, ki niso klerikalci in mišljenci!

+ Razmere pri električni cestni železnici v Ljubljani postajajo vedno neznotnje. Ne samo, da se uslužbenstvo šikanira na vse mogoče načine, dogajajo se še druge stvari, ki naravnost kriče po najnujnejši odpomoči. Slavnemu občinstvu je pač znanu, pod kakimi pogoji se je svorčas končala stavka uslužbenec električne cestne železnice, in uslužbenec se se tedaj zanesli, da bo vodstvo železnice tudi držalo svojo obljubo. Ali kaj se sedaj briga vodstvo za svoje obljube! Nad polovico tistih uslužbenec, ki so tedaj stavkali, je že ali odpuščenih zaradi najmalenostnejših stvari, ali pa so jih šikanirali toliko časa, da so prostovoljno zapustili službo, ker niso več mogli izhajati. To na eni strani. Na drugi strani pa kaže zadnji nesrečni slučaj. Klinični arjev, s kako brezvestno lahkomiselnostjo in nemarnostjo se izvršujejo dela in popravila pri cestni železnici. Mlado, krepko človeško življenje je morale v izgubo, in to edino le zaradi tako imenovane »štedljivosti«, pravilno seveda nemarost vodstva cestne železnice. O teh razmerah bo razgovor v soboto na shodu, ki ga ob polu 8. zvečer priredi »Narodna delavska organizacija« v »Mestnem domu«. Narodno delavstvo in vse, kar čuti z njim, naj se polnoštevilno udeleži tega shoda!

+ Ali je nazivanje »Marijina devica« žaljivo? Zgodilo se je to v Ribnici. Neki M. je pisal pismo dekletu, ki je članica »Marijine družbe«. Naslov je napravil tako-le: Gospodinja N. N., »Marijina devica« v R. Adresatinja se je radi nazivala »Marijina devica«, čutila žaljeno in je vložila po dr. Peganu tožbo proti M-u radi razdaljenja časti.

Prva obrava na to tožbo se je vrnila pred okrajnim sodiščem v Ribnici. Prvi sodnik je smatral naziv »Marijina devica« za žaljiv ter je obsodil toženca na tri dni strogega zapora. Obsojenec se je pritožil na okrožno sodišče v Novem mestu, ki je spoznalo za pravo, da naziv »Marijina devica« je žaljiv ter oprostilo.

M-a vsake krvide in kazni. — Radovedni smo, zakaj se je članica »Marijina devica« čutila žaljeno! Ali za to, ker ji je M. pisal, da je »Marijina«, ali za to, ker ji je reklo, da je »devica? Doslej je bila beseda »devica« pri dekletilih nekaj častnega. Ali imajo katoliška dekleto o devištvu sedaj drugačno naziranje. Ali je morda zanje sramota, ako so — device!! Po gori navedeni, po dr. Peganu vloženi tožbi sklepali — da!

+ Polom klerikalnega konsumata. V sovraštvu se je rodil, v sovraštvu je propadel. Iz sovraštvu do slovenskih trgovcev je ustanovil 1. 1899 kapelan Bohak v Št. Jurju ob južni železnici katoliški konzum, in sovraštvu zopet spremja konzum ob njegovem pogrebu. To sovraštvu je pa sedaj obrnjeno proti tistim ljudskim osrečevalcem, ki so to lahko vrnji ljudstvo odrli za 12.000 K. Konzum iskuje 20.000 K pasiv in

9000 K aktiv. Gospodarstvo v konzumu je bilo zelo malomorno. V konzumu se je pijačevalo, dasi ni imel pravice za točenje; radi tega je platal lepe stotake kasni. Posle načelnika, tajnika in blagajnika je zadnji čas opravil neki Guzelj, ki baje niti ni trgovsko izučen. Pri zadnji bilanci je Guzelj izkazal veliko zgubo. Poklicali so na to bilančnega strokovnjaka Pušenjaka, ki je iz zgube napravil — dobiček. Knjigovodstvo je bilo v groznom neretu; enkrat je celo »služljajno« nastal ogenj, da bi zgorele knjige. Slovenska velemošča dr. Šusterščič in dr. Benkovič sta osebno prisla tolažit žrtve duhovniškega sovraštva. Ko sta se v farovžu za kmetske žulje dobra najedla in napila, je bilo tudi konec njune ljubezni do zapeljanega kmeta.

+ Kako se v Avstriji sodi. Župnik Ivan Kovačič v Podmelcu na Goriškem je zahteval, da morajo mladeniči in dekleto opraviti spoved in obhajilo, sicer bo imena tistih, ki bi tega ne storili, javno s prične razglasil. Že ta grožnja sama na sebi je, milo rečeno, največja netaknost. Župnik Kovačič ve, da prisiljena spoved in prisiljen obhajilo ni pravice vredno, marveč postane lahko celo božji rop; kajti kdor bo šel pri spovedi in k obhajilu, govoriti ne bo tega tako opravil, kakor tisti, ki to opravi prostovoljno iz notranjega prepričanja. Z grožnjami siliti koga k spovedi in k obhajilu je torej dvojno hudo delstvo: prvč, ker je vsak avstrijski državljan svoboden, ter vsled tega opravlja verske obrede, če jih h oče, drugič, ker se s prisiljenim obhajilom lahko napravi največji smrtni greh: božji rop. Na to se župnik Kovačič ni oziral. Storil je že več! S pričnje je označil, da hčerka uglednega naprednega moža ni bila pri spovedi. Navedel je seveda ime dotičnega očeta. Ker je pa hčerka v resnici opravila tiste cerkvene ceremonije, je oče zahteval, da župnik popravi storjeno krivico. »Katoliški« duhovnik tega ni hotel storiti. Ker so klerikalci s prstom kazali na naprednjaka, se je ta seveda čutil razčlanjenega; vsled tega je vložil proti župniku v hčerkinek in v svojem imenu tožbo radi razdaljenja časti. Pri okrajni sodniji v Tolminu je bil Kovačič spoznan krivim prestopka žaljenja časti po § 488. k. z. in obsojen na 30 K globe. Razlogi: Toženec je s svojim postopanjem izročil tožnika in njegovo hčerjavnemu zaničevanju in zasramovanju. Razen tega je bila toženčeva, na leci izgovorjena trditev n e r e s n i č n a, kajti tožnik je nepobitno dokazal, da je bila njegova hči pri spovedi in pri obhajilu. — Pa dobro! Dušni pastir je bil mnenja, da se mu je s to razsodbo zgodila krivica. Vložil je proti sodbi priziv in pred dobrim tednom se je bavilo s to stvarjo goriško prizivno sodiščem. Pred tem sodiščem je bil župnik Kovačič popolnoma in oproščen. Razlogi: Župnik Kovačič je kot dušni pastir opravljen in dolžan skrbeti za to, da udje njegove cerkvene občine izpoljuje svoje verske dolžnosti. Če je župnik tedaj opozoril zasebna tožitelja na leci med službo božjo, je storil le svojo dolžnost. Vprašanje, je li bila zasebna tožitelja pri spovedi in obhajilu, ali ne, za razsojilo ni merodajno. Nečuvno! S tem, da je župnik svobodne in proste državljane javno med službo božjo po k r i v i c i dolžil, da niso opravili cerkvenih opravil, da je te državljane izpostavili javnemu zaničevanju in sicer n a m o n a, da storjene krivice ni hotel popraviti, s tem je storil, tako trdjo avstrijski sodniki, samo svoje dolžnosti. Taka sodba v 20. stoletju je nekaj neverjetnega! Ampak pozabitno ne smemo, da živimo v Avstriji, ki prevzema dedčino rimske dekle Španije.

+ Iz železniške službe. Aspirant Edmund Repovš pride z Bleda v Ljubljano; aspirant Josip Zagari pride iz Kanala v Kranj.

+ Iz učiteljske službe. Učiteljska kandidatinja Ivana Munda pride kot suplentka v Št. Peter.

zalmacijo, v to klasično deželo in omovino hrvatske poezije in umetnosti, kjer je živel prvi njihov pesnik Marko Marulić in so peli Palmotić, Gundulic in drugi, kjer je zagledal veli dan slovečki Schiavone - Medulić in kjer baš sedaj evete znova plemenita umetnost. Izmed slikevjev in karjiev, ki prirede jesensko razstavo pri nas, naj omenimo danes samo par imen: Tu je E. Vidović, slikar in profesor na industrijski šoli v Špljetju, ki je obiskoval 3 leta akademijo v Benetkah, in ker tam ni našel svobodnega razvoja za svoj umetniški pot, je vzel za učiteljico - svobodno prirodo. Iz Benet je šel v Milan, kjer je prvič razstavljal. Imel je več svojih kolektivnih izložb. V Ljubljano je poslal enajst slik in več studij, med njimi so: »Ob zori«, »Amica quiesc«, »Stara cerkev«, »Triptič« i. dr. — Sedaj najbolj slovečki hrvatski slikar Vlaho Bučković, ki je v zadnjem času profesor na akademiji v Pragi, razstavi osem slik, med njimi je več portretov, dve nuditeti, »Konavčičak« i. dr. — V Meneghello - Dinčić se je učil v Rimu, na Dunaju in v Draždanih. Razstavi en portret »Golgota« in glavo devojčice. — A. Kutanović iz Špljetja se je učil v Rimu in v Benetkah. Poslal je med drugim »Jesen« in »Poletni dan«. — M. Marinčević je bil na akademiji v Monakovem in razstavi pri nas večje število slik. Par naslovov: »Mojoč«, »Namišljeni bolnik«, »Lucifer« i. t. d. — Nadalje sta tu dve slikarici Flora Jakšić iz Sarajeva, ki ima več pejsažov iz dubrovniške okolice, in comt. Zoë de Bozell-Vrantska. Ona razstavi večjo kolekcijo karikatur. — Ne pozabimo Marka Rašice, rodom iz Dubrovnika, ki je že nekaj časa — kadar ga slikarski genij ne znamni k morju — naš ljub gost. On prirede svojo kolektivno razstavo, po številu okoli 50 večjih in manjših slik in skic, med katerimi omenjam zlasti njegove marine, »Mrtvo morje«, morske pejzage, »Cipresov gaj«, »Na Lokromu«, »Mrtvi hram« in dr. — Razstavijo tudi širje slikarij iz Banovine. — Tišov, večjo sliko »Pod javorom«, in alegorijo »Bogoslovje«, dalje M. Rački — več pejsažev iz dubrovniške okolice in večjo sliko iz Danubevega »Pekla«, potem H. Krizman — več radirung iz Bosne in nekaj motivov iz dalmatinskega Zagorja, ter Kokotović. Med slikarji razstavijo končno še: R. Kraljčević iz Zadra, A. Uvodović iz Špljetja in mladi Mijić. — Med kiparji je v prvi vrsti nestor hrvatskih umetnikov, Ivan Rendić. Razstavi samo: »Plavalka v neprilike«. — Ivan Metrović, sedaj v Parizu, najboljši hrvatski kiparjev, razstavi 11 komadov, med njimi: »Glava slepečeva«, »Eva«, »Adam«, »Spominjanje«, »Miloš« (torso) itd. Zanima je predvsem tehniku; njegovi umetniki so iz raznega materiala. Kipar B. Dešković iz Špljetja je obiskoval akademijo v Benetkah, bil nekaj časa v Parizu in izložil v »Salonu«. On je animalist, njegova največja umetnost je v modeliranju živali; tu razstavlja: »Tovorni konji«, »Prepelčar«, »Dva starca« itd. — Končno je še kipar Rosandić, ki zadnji čas zelo napreduje. K nam je poslal same nove stvari: »Mladi človek« (iz Špljetškega granita), »Starec«, »Mejdandžija« itd, ter Duković, tudi kipar. — Teh 20 umetnikov, med njimi pa 15 slikarjev in 5 kiparjev, prirede jesensko razstavo v Jakopičevem paviljonu. — Drugo nam pokaže razstava, ki nam obeta mnogo zanimivih umetniških lepot.

— Koncert hrvatskega »Kola« v Ljubljani. Na koncertu dne 6. novembra bo »Kolo« izvajalo same izvirne hrvatske skladbe, najboljše, kar jih premore hrvatska glasbena literatura. Zastopani bodo vsi prvi hrvatski skladatelji: Vatroslav pl. Lisinski, Ivan pl. Zajec, Vilko Novak, Štefan Albini, Vekoslav Rosenberg-Ružič in Josip Hatze. »Kolo« nastopi v impozantnem številu 90 članov mešanega zborja pod vodstvom glasbeno visoko izobraženega zborovodje gospoda Antona Andela. Zbor bo de nastopal kot moški zbor, kot ženski zbor in kot mešani zbor. Dve točki bo pel tudi znani operni pevec gospod Ernesto Vitez Cammarata. Glasbena Matica je izdala knjižico, ki vsebuje hrvatsko besedilo s slovenskim tolmačem, črtice o hrvatskih skladateljih, zastopanih na koncertu in nekaj črtic o pomenu in zgodovini »Kola«. Knjižica se dobiva brezplačno pri gospoj Češarkovi. Sedeži po 5, 4, 3 in 2 K, stojisci pa 1 K 60 v., za dijake po 60 vin. isto-

— »La Revue Slave«, znana, v Parizu izhajajoča revija, prijavila v oktobrski številki začetek razprave »Apercu historique de l' Illyrie (Slovénie) jusqu'à la révolution Française«. Spisal je razpravo V. Kisočec. V prvem članku popisuje geografski položaj slovenskih dežel, stare Ilirce in prihod Slovencev,

potem pa življenje Slovencev in njih pokristianjenje ter njih usodo pod vladom Habenburgov do konca protireformacije.

— »Slovenska Matica« ima v soboto, dne 30. oktobra ob polu 6. uri zvečer v društveni pisarni cdborovo sejo.

— Kreditno društvo »Mestne hranilnice ljubljanske« je izvolilo v svoji včerajšnji seji za svojega pravnega konzulenta g. odvetnika dr. Franu Novaka, ker v prejšnji seji za pravnega konzulenta izvoljeni odvetnik g. dr. Alojzij Kokalj ni sprejel tega mesta.

— Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev, žganjetičnikov in izkuharjev pojasnjuje in prosi vzeti na znanje, da se servirni tečaj vrši od 3. do 13. novembra t. l. ne decembra, kakor je bilo v dotednem okrožnici pomotoma navedeno. Vsega skupaj traja ta servirni tečaj od števki nedelje le 9 dni; na to pa se prične z 15. novembrom splošni kuharski tečaj, ki traja do 18. decembra.

— Gorupove ustanove za dekllice. S pričetkom prvega semestra šolskega leta 1909/10 se bodeodelilo sedem mest Jozip vitez Gorupove ustanove za gojenke višje slovenske deklische šole v Ljubljani po 386 K na leto. Pravico do vžitka te ustanove imajo pridne gojenke omenjene šole in sicer: a) slovenske dekllice, ki so z ustanoviteljem v sorodu, b) ako bi teh ne bilo, dekllice slovenskih oziroma hrvaških staršev iz Kranjskega, Štajerskega, Koroškega, Primorskega (to je iz Trsta, iz Goriške in iz Istre), iz Reke in iz hrvaškega Primorja, c) ako bi tudi teh ne bilo, dekllice drugih slovenskih rodov sploh. Pravica podeljevanja pristaja ustanovitelju. Prosilke, za ta ustanovna mesta naj svoje s krstnim ali rojstnim listom, z ubožnim listom, zdravniškim spričevalom, s spričevalom o cepljenih kozah, nadalje s šolskimi spričevali v poslednjih dveh semestrih in ako prosijo za ustanovo na podlagi sorodstva, z zakonitim rodnovkom opredeljene prošnje vloži najkasneje do 20. novembra 1909, potom šolskega ravnateljstva pri c. kr. deželnih vlad v Ljubljani.

— Cvet in sad. Gde. Jožica Jamnikova s Karlovske ceste nam je prinesla jabolčno vejico, na kateri je bilo razvito jabolko in nežen evet.

— Tat se je vtihotapil v Dovjakovo hišo v Zgor. Pirničah št. 52 med tem časom ko je nesla gospodinja zajuterk svojemu možu in sinu v papirno tovarno v Goričane. Tat je moral biti dobro znan z domaćimi razmerami, kajti ko je odpril vežne duri, šel je v sobo, vzel izpod slammice skriti ključ od škrinje, katero je odpril in vzel iz nje 56 K gotovine, ki so bili v škatljici na dnu pod obliko skrite. Nato je skrinjo zaklenil in ključ položil na prejšnje mesto, nakar je izginil. Gospodinja je tako tatvino zapazila; suminici se nekaj delavec, ki se je minulo zimo nekaj časa pri tej hiši mudil.

— Poljedelski tečaji. Po raznih krajinah dežele namerava prirediti deželni odbor kranjski to zimo razne eno do tridevne poljedelske tečaje. One korporacije in občine, katere žele, da bi se v njih okrožju tak poljedelski tečaj vršil, obrnejo naj se to zadevno na deželnih odborjih najkasnejše do 20. novembra t. l. Na prošnje, ki bi došle pozneje, se najmreč ne bo več mogoče ozirati, ker bo še koncem novembra posebna v to postavljena komisija o prireditvah definitivno sklepala.

— Italijanski prefriante. Pri slikarskem mojstru Humberto Krajgarju, je delal pri novem šolskem poslopu v Naklem slikarski pomočnik Štefan Justi iz Rezija na Laškem domu. Dne 20. t. m. je vzel od svojega mojstra 20 K predvzem, nakar je pobegnil. Napolit se je v Škofjo Loko, ker je vedel, da je lesni trgovec Kagliari dobro znan z njegovim mojstrom, zato si ga je izbral za svojo žrtev. Rekel mu je, da ga je poslal njegov gospodar s prošnjo, naj mu posodi 100 K za malo časa, ker je sedaj ravno v denarni zadregi in potrebuje to sveto za izplačevanje svojih delavcev. Nič slabega slučaju je Kagliari izročil denar, a Justi jo je z denarjem popihal domu na Laško. Kasneje se je tudi še izvedelo, da je tudi v Kranju, v gostilni pri Kroni napravil na sleparški način dolg.

— Šmartna pri Kranju nam pišejo: Naš prečastiti župnik Šarc je v nedeljo napravil v farovžu veselico proti vstopnini. I. prostor: 70 vin, II. 50 vin, stojiča pa po 30 vin. Tako daleč smo že prišli v Šmartnem, da se prirejajo po farovžu že javne veselice. Da tu tudi ni manjkalo priječe, je jasno, govorje celo, da se je dobil — »jerni«. Kaj poročajo k temu gostilničarji, ki morajo davek plačati, župnik pa sme točiti priječe, ne da bi mu bilo treba plačevati pristojbin? Vprašamo, ali je bilo glavarstvo v Kranju o tej veselicici proti vstopnini obvezno? Ali naj nedeljnje veselice v farovžu nadomestne verski pouk? Prav, bo vas

ljudstvo sprevidele, da župniku ni toliko za vero, kakor za denar.

Učiteljsko društvo kranjskega okraja zboruje v torek, dne 2. novembra popoldne ob 2. v šolskih prostorih v Kranju. Poleg drugih točk je na dnevnom redu predavanje variša A. Novaka o risanju.

Iz Zagorja ob Savi nam pišejo: Vprašanje glede razširjenja našega pokopališča, je postal, kakor se danes reče, »aktualno«, kajti komunalno pokopališče, ki se je šele komaj pred par leti razširilo, je zopet polno. Ko se je to pokopališče pred približno 60 leti vzel v uporabo, je bilo popolnoma na pravem mestu, a danes so se krajevne razmere izpremenile. Ob okrajni cesti pod pokopališčem, kamor se odtek radi geološčne in hidrografične lege pokopališča podzemna voda, ni bilo tačas nobenega poslopja, a danes stoji tam več obširnih stavb, kakor n. pr. »Posojilnica«, »Občno konsumno društvo«, vila Rossi, »Sokolski dom« itd. Da je podzemna voda, ki prihaja na več krajih na dan, okužena, in da se po nji lahko razširijo nevarne bolezni, to je gotovo vsakemu lajiku umetno. Kakšna nevarnost obstoji na ljudske zdravje če se pomislji, da je takoreč v sredini Zagorja pokopališče za celo zagorsko faro, katera steje okroglo 7000 prebivalcev! Ali bi ne bilo mogoče, da si napravijo občine Aržiš in Kotredž lastna pokopališča? Tam imajo v ugodnih legah mnogo sveta, ki bi bil tudi cejlinski, kakor je v Zagorju. S tem bi se ustreglo prebivalstvu, ker bi mu ne bilo treba nositi svoje drage rajne tako daleč k večnemu počitku, ustreglo bi se pa tudi zdravstvenim predpisom, s katerim se gotovo ne strinja dejstvo, da leži pokopališče za tako veliko župnijo v sredini močno obljudenega okraja Zagorje. Ker bo treba glede našega pokopališča v najkrajšem času nekaj ukreniti, priporočamo tu izražene misli in nasvet vsem merodajnim faktorjem v dobrohotno razmišljevanje.

Različne nezgode. France Povše, premogar v Trbovljah, se je vsled padca teško poškodoval. — Na cesti na Visokem je z rogmi bik sunil poljskega dñinarja in ga nevarno telesno poškodoval. — Občinska uboga, 66 let stara Helena Ulaga je v Dobropolju na poti padla in si zlomila desno nogo. — Vrtnarski pomočnik Martin Tancik je na Selu ponovno doma tako nesrečno padel, da si je pohabil levo roko.

— Untersteirische Volkszeitung je začela izhajati v Mariboru. List, ki bo izhajal dvakrat na teden, jeписан v radikalno nemškem duhu. Kako naznanja v prvi številki, mu je glavni namen boj proti korupciji in renegatstvu. List bo torej imel na Spodnjem Štajerskem precej posla. Ampak boj, ki ga namerava bojevati proti renegatstvu, se je že v prvi številki popolnoma ponesrečil. List tiska Rabitsch, ravnatelj mu je Sanek in odgovorni urednik Watzlawek.

Nova slovenska trgovina v Celiu na vogalu Graške ulice je last firme Prica & Kramar.

Poročil se je danes v Goricu g. Drago Pinterič, učitelj pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, z gđ. Marijo Posegovo, učiteljico istotam. Čestitamo!

Iz Podbrda na Goriškem nam pišejo: »§ 7. Kradi, pa ne daj se ujeti«, so rekli oče župan. To je bilo zadnjič na vinski trgovci pri Stravsovem Ivanu v goratem Podbrdu. Oče župan so nam bili namreč s svojim starešinstvom po posebnem ukazu veleli, naj pride doma v nedelji, in priši so vsi k njim na trgatev, in priši so vsi, ki so dobre volje. »Kradi, pa ne daj se ujeti!« so rekli, pa kako za boga, ko je pazilo na te toliko zastopnikov više oblasti in gorje nerodnež v tatinški obrti, ki so ga prijele trde pesti krvoljčenih biričev in čuvajev, zapadel je »Krvavi rihti« in čakale so ga težke verige po črn kruh in voda v zaduhli »špehkarri«. — Poleg vinograda pa so poskrbeli za obilen srečolov in »Original - American - Automat« te točilno in močno v nudil pecivo in grozdje in druge lepe stvari in krištne. Prvi podbrški brivec je kazal svojo umetnost in svoje izborne C. M. milo, ki so je tako slastno izginali pri grajskevih vratih. — Ali množica je vendarle imela — pravi tržaški »Piccolo« — ako že ne srečo videti carja mogočne Rusije, vsaj videti lepega ruskega vojaka - kozaka.

Idila iz Mestnega loga. V nedeljo zjutraj je napravila mestna policija v sporazumu z orožništvo v Mestnem logu pogon. Ko so prišli skoraj do periferije mestnega ozemlja, do »Čurnovega grabna«, so opazili, da se je nagloma razpršila tropla tamošnjih prebivalcev, ki so bili seveda izključno vsi le »boljših krogov«. Varnostni organi so se sicer počarili, da se jih dohiteli, a se jim to ni posrečilo in odnesli so »črni bratje« svoje urne pete ter se tako izognili neljubi jim usodi. Orožnik je zasledoval dve ženski, izmed katere je bila izgnila v grmovju izpred oči, druga pa je skočila v Ljubljano in se hotela na način rešiti zasledovanemu orožniku. Ker so jo pa moči zapuščale, je orožnik naglo dobil čolnarje, ki so potem omagajočo žensko resili iz obupnega ploplaza. Tamošnji stanovci so ji potem dali nekaj suhe obleke in ko se je preoblečla, je bila odvedena k sodišču. Navedena je 1860. leta v Jemenvih rojena in v Moravči prisotna, iz Ljubljane izgnana slaboglasna Terezija Križmanova. Pri borbi je bil zakurjen velik ogenj, okoli katerega so stali lonec napolnjeni s krompirjem, grahom, kurjujuho in kurentino in tudi lonec salate, ki je bil pripravljen. Tudi olja in oceta ni manjkalo, kakor tudi kuhinjne in raznega perila ter močne in ženske obleke. Orožništvo upa tudi poglede v kratkem izalediti in jih spraviti v varnost, ker ni upati, da bodo prali v mesto in tako se bode moralni potem celo plemenita družba na nekaj časa ločiti od lepega nomadnega življajna.

Kobilice na Krasu. Pišejo nam:

Marsikdo na Krasu je že pozabil na kobilice. Še celo otroci se ne spominjajo več na nje ko so vendar imeli največ veselja z akcijo proti kobilicam.

čune in plačajte one, ki so največ pripomogli, da se akcija posrečila.

Defravidral je v Gorici pri banki »Frialana« 22letni sluga Mario Pipp 10.000 K ter neznano kam počagnil. Pipp govoril dobro laško, slobo slovensko in nemško ter je elefantno oblečen in simpatičnega obrazja.

Tat draguljev na Voloskem aretovan v Trstu. V noči med 18. in 19. oktobrom t. l. je bilo tedaj na Voloskem bivajoči grofici Keglevich ukradenih mnogo draguljev v skupni vrednosti 5000 K. Tržaška policija je bila o izvršeni tativni brzjavno obveščena in pričela takoj zasledovati tatu. In res se ji je posrečilo priti tativni na sled. V tržaški mestni zastavljalcu je bilo namreč zastavljenih več grofici Keglevich ukradenih draguljev, katere je bil prinesel tja nek postrešek. Policija je zaznala za ime dotičnega postreška, pri tem pa je povedal kje se nahaja lastnik draguljev. In na ta način je bil tat že v soboto aretovan in sicer ravno v trenotku, ko je prišel osebno v zastavljalcu, da bi rešil neko zlatotoveriščo, katero je imel tamkaj. Tat se imenuje Marko Krotec, 26 let star, rojen v Zagrebu, a pristojen v Weinitzu, sedaj vratar neke tolerančne hiše na Reki. Izvzemši dve zlati gumbovi, so bili dobljeni vsi ukradeni predmeti, celo vrednostna krovatna igla, katero je bil razmišljal o ginljivosti tega sveta.

Aretacija golufa. Orožništvo na Jesenicah na Gorenjskem je aretovalo 27. oktobra nekega Gabrieila Spiessa iz Nemčije, ki se je izdajal za potnika in je v ondolnih goštinstvih dobro jedel in pil, a plačati ni mogel nikjer, kjer ni imel denarja. Pri teh prilikah je tolažil gostilničarje, da dobi denar od doma, in bodo dolgo poravnali. Kakor se je dognalo, je Spiess tudi v hotelu g. Paterno na Postojni na enak način napravil 15 K dolga. Bil je tudi v Št. Petru na Krasu, kjer se je izdajal za dr. plemenitega Heckla iz Pariza. Ondi je poveril 200 K vredno kolo, s katerim se je peljal v Trst, tam je kolo za 50 K zastavil in potem zastavni listek za 10 K prodal. Spiess je 22 let star, brez brk, srednje poštave, govoril nemško in nastopa ſi. Sklepa se, da je Spiess že več goljuf na Kranjskem izvršil.

Aretovan je bil v torek 1. 1880. v Nagyadarju pri Bihaču rojeni klučničarski pomočnik Arpad Berčik, ker je med odsotnostjo svojega prejšnjega

Ka nemebirana soba

se išče za takoj.
Ponudbe pod "soba", Ljubljana
četno ležeče.

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

Zastonj

In poštne preste dobi vsak moj glevad katalog s čez 3000 slikami o porabnih starih in dirlinah predmetih vseh vrst, ki ga na zahteve pošljam takoj.

C. in kr. dvorni dobavitelj Jan. Konrad, Most

st. 484, Češko. 3565

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

400. 47. 3998

Sukna

in modno 3219
blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za suknje
v Humpolcu
na češkem.

Vzorec franko.

Zahtevajte povsod

sledče izborne snažilne
in čistilne predmete:

Za čevlje:

mast za usnje
v prid družbi sv. Cirila in Metoda

kremo „Ilirija“, kremo „Praxin“,

za kovine: čistilo „Polarin“ in

čistilni prašek „Ilirija“, za mrežes:

prašek „Dalmatin“ v prašilnih škatljicah.

Te predmete, ki se dobe v vseh trgovinah, zdejšnja domača tvornica kemičnih izdelkov

Golob & Volk, Ljubljana. 4007

Kvaliteta izborna. povsem konkurenčna.

smibodeči poslovični

Radi ogromne zaloge prodajam že sedaj pod tovarniško ceno:

obleke, pouršnike, pelerine in zimske suknje za gospode in dečke; jopice, paleto, mantile, pelerine, kostume, krila in bluze za dame in deklice. — Velika izbira kožuhovinastih ali s kožuhovino podloženih predmetov kakor: kratke, mestne in potne kožuhove za gospode; jopice, boe, mufe in garniture za dame in deklice.

O. Bernatovič, Angleško skladišče oblek

Ljubljana, Mestni trg štev. 5.

3914

Veliko zaloge hrastovih, fino izdelanih

vinskih sodov

prodaja po najnižji ceni

Anton Zajc, posojilnični tajnik v Trnovem
(Notranjsko).

3902

Moč in življenje
pomeni za slab organizem

poraba galvan-skegatrskega toka. Učenjaki in medi cinski strokovnjaki so že vsi teh misli, da imamo v galvanskih trajnih električnih sredstvih, ki se uspešno upira splošni nervozni slabosti, revmatiskim neprilikam, nevralgiji, živčnim motenjem prebave, pomazkanju spanja, glavoboli, oslabljenosti vseh vrst, malokrvnosti in različnim ženskim boleznim itd.

Ali bi radi izpoznavali ta tako zanimivi zdravilni načini? Pošljemo Vam na Vašo željo radi 4005 gratis in franko pod zaprtu kuvertico to brošuro brez vseake zaveze in resnično nam boste prav hvaležni za to velezanimivo čitivo in za dragocene nasvete v tej knjigi.

Elektro-terapevtička ordinacija Dunaj, I. Schwangasse 1, Mezzanin, Abt. 1 s/2.

28/X. 1909.

Kupon za brezplačno knjigo.

Na Elektro-terapevtičko ordinacijo

na Dunaju, I., Schwangasse 1, Mezzanin Abt. 1 s/2.

Prosim pošljite mi knjigo:

„Razprava o moderni elektro-terapiji“

gratis in franko pod zaprtu kuvertico.

Ime: _____

Naslov: _____

Telefon št. 287. Telefon št. 287.

Tvrdka Chalupnik & Predović

Ljubljana, Stari trg št. 19

priporoča 3953

najboljše in najokusnejše žunko, pripravljene po praškem načinu, raznovrstno prekajeno in sveže svinjsko meso od mladih domačih pitanih prašičev, dalje raznovrstne klobase, hrenovke in safalade vsak dan 2krat sveže. Peštne pečljivice od 5 kg naprej po povzetju.

Za izborne blage, točno postrežbo, solidne cene, jamči in se priporoča zgornja tvrdka.

Narodna knjigarna

Prešernova ulica štev. 7 v Ljubljani Prešernova ulica štev. 7

z družena s

trgovina s papirjem, s pisalnimi, risalnimi in šolskimi potrebščinami

priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato zalogo kancelijskega, komptoarskega, risarskega, slikarskega in šolskega blaga . . .

načelje najboljše kakovosti in po najnižjih cenah. . .

Papir

kancelijski, konceptni, ministrski in trgovski; kariran in gladel; rastiran z eno in z dvema kolonama; papir za pisalni stroj; mali in veliki oktav za navadna pisma; barvasti papir in papir za zavijanje.

Trgovske knjige

vseh vrst od najpriprostejih do najfinčnejših vsake velikosti.

Mape

za shranjevanje trgovskih pisem.

Zavitki

vseh vrst in vseh velikosti, barvasti in beli. Sprejemajo se tudi naročila na zavitke s tiskano firmo.

Šolski zvezki

vseh vrst, domačega izdelka in iz drugih tovarn. Trgovci dobe poseben popust.

Pisalne in risalne potrebščine

peresa, dršala, svinčnike, radiske, risalni papir, risalne priprave, črtala, trikotniki, palete, čopiči, tuši in barve.

Tinte

najpriprostenje in najfinje, črne, vijolčaste in barvaste.

Šolske mape

iz platna in iz vonja ter jermena za knjige.

Mape za zvezke.

Kasete

s pisenskim papirjem avstrijskega in inozemskega izvora v vseh velikostih, za dame in za gospode, za nadavno rabo in tudi za darila.

Albumi

za slike, razglednice in poezije.

Črnilniki in uteži

za opremo pisalnih miz, lično izdelani in po najnižjih cenah

Razglednice

umetniške in pokrajinske, ljubljanske in kranjske.

Trgovcem pri večjih naročilih izreden popust.

Narodna knjigarna sprejema tudi naročila na

pisalne stroje

----- vseh sistemov -----

po tovarniških cenah;

dalje naročila na

vsakovrstne tiskovine

namreč zavitke, vizitnice, oznanila, fakture, trgovska pisma itd. itd.